

in epistolam II ad Corinthis. VI

rimentum queritis eius qui in me est. Consequenter cum dicit. Obsecramus te. Subdit quantum ad vnum per mi beneficii. Et primum inducit ad vsum. Secundo ostendit unde assit nobis facilitas ad ipsum vsum ibi. Cum enim qui te dicit ergo. Ex quo deus fecit reconciliatio nos et nos sumus legati dei in hoc obsecramus te. Blan de alioquitur cum posset imperare. 2. Tertio. ultimum. Argue. obsecra. incipa te. Ad phile. Porestatem habens imperandi te. Obsecramus in qua p. christo id est ppter amorem christi reconciliantem deo. Adietur autem hoc esse contrarium ei quod dicit deus reconciliavit nos sibi. Si ergo ipse reconciliavit quid necesse est ut nos reconciliemur. Nam enim reconciliati sumus. Ad hoc dicendum quod deus reconciliavit nos sibi ut causa efficiens scz ex parte sua. sed ut sit nobis meritoria potest etiam quod fiat reconciliatio ex parte nostra. Et hoc quidem fit in baptismo et in penitentia. et tunc cestiamus a peccatis. Unde autem assit nobis huiusmodi facultas reconciliandi deo ostendit ex hoc scz quod dedit nobis potestatem iuste vivendi quod possimus abstineat a peccatis. et hoc faciendo reconciliamur deo. Et ideo dicit. Eum qui non te. Quasi dicat. Bene potestis reconciliari. quia deus scilicet pater eum scilicet christus qui non nouerat peccatum. 1. Pe. 2. Qui peccatum non fecit te. Jo. 8. Quis ex vobis arguet me te. Tertio nobis fecit peccatum. Quod tripliciter exponit. Uno modo quia confuetudo veteris legis est vi sacrificium pro peccato peccatum nominet. Osee. 4. Peccata populi mei comedunt id est oblatia vel sacrificium p. peccato. Tunc est sensus. Fecit peccatum id est fecit eum assumere carnem mortalem et passibilem. Tertio modo quia aliquando dicitur hoc vel illud non quia sit sed quia opinantur homines ita esse. Et tunc est sensus. Fecit peccatum id est fecit eum reputari peccatores. Esa. 53. Cum iniquis reputatus est. Et hoc quidem fecit ut nos efficeremur iustitia id est ut nos qui peccatores sumus efficeremur non solum iustissima ipsa iustitia id est iustificaremur a deo; vel iustitia quia non solum nos iustificatur; sed etiam volunt per nos alii iustificarentur. Iustitia dico dei non nostra. Et in christo id est per christum. Vel aliter ut ipse christus dicitur iustitia. Et tunc est sensus. ut nos efficeremur iustitia id est in hereremur christo per amorem fidem: qui christus est ipsa iustitia. Dicit autem dei ut excludatur iusticiam hominis que est qua homo confidit de propria meritis. Ro. 3. Ignorantes dei iusticiam te. In ipso scz xpo id est p. christum. quod ipse factus est nobis iusticia. 1. corin. 1.

Incipit capitulum sextum

Adiuantes autem exhortamur ne in vacuum gratiam dei recipiatis. aut eni tempore accepto exaudiui te: et in die salutis adiuui te. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dicitur es salutis. Nemini dantes ullam offensionem ut non vituperetur ministerium nostrum: sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros. In multa patientia. in tribulationibus. in necessitatibus. in angusti-

is. in plagiis. in carceribus. in seditionibus. in laboribus. in vigilijs. in jejunis.

Supra apostolus commendauit ministerium apostolatus hic consequenter ipsum ministerium sibi commissum ad utilitas tem subditorum exequit. Et circa hoc duo facit. Primohortat eos in generali ad omnia quae communiter sunt necessaria ad bonam vitam. Secundohortat eos de quodam specie sacerdotio fieri sancti in iherusalem. et hoc octauo ca ibi. Notum autem vobis facimur fratres te. Circa pmum aut duo facit. Primohortat eos ad bona presentia. Secundo commendat eos de bonis in tertio factis. et hoc septimo capitulo: Has igit habentes. pmissiones te. Circa pmum tria facit. Primohortat in generali quod gratia dei non vitant in vanum. Secundo ostendit gratiam dei eis esse collatam ibi. Hic enim tempore accepto te. Tertio docet eos in speciali modum videnti dicta gratia ibi. Nemini dantes ullam offensionem te. Dicit ergo primo. Ex quo facultas adest nobis ad bene orandum et hoc est gratia dei. nos autem ad hoc per christum fungimur. Ideo adiuuantes nos scz predicationibus exemplis et exhortationibus. puer. 18. Frater quod adiuuans a fratre te. Vel adiuuantes scz deum. 1. corin. 3. Adiutor res dei sumus. Sed protra. Esa. 40. Quis adiuuit spiritum domini te. Non ergo bene dicit. Adiuuantes deum. Amio. et iuuare deum potest intelligi vel ei vires ministrare ad aliquod agendum et sic nullus iuuat deum nec iuuare potest. Vel eius mandatum exequi: et sic sancti hoiles deum iuuare dicunt exequendo eius mandata. Nos inquit sic iuuantes hortamus vos. Ro. 12. Qui exhortat te. Hoc scz exhortamur ne in vacuum gratiam dei recipiatis. Quasi dicat. Ne receptio gratie sit vobis inutilis et vacua. Quod tune continet quodam ex perceptione gratie quis non sentit fructus. Qui quidem duplex est scz remissio peccator. Esa. 27. Hic est omnis fructus te. Et ut homo iuste vnde do pueniat ad gloriam celestem. Ro. 6. Habetis fructum vestrum te. Quia cuius ergo gratia recepta non vitat ad vitandum peccata et consequendum vitam eternam: hic gratia dei in vanum recipit p. 7. Non in vacuum cucurri te. Et ne aliquis dubitaret de receptione huius gratiae a deo. ideo consequenter aplius probat eos iam recepisse gratiam hanc vel parata habere ad recipiendum dicens. At enim tempore te. Et circa hoc duo facit. Primo inducit auctoritatem prophetae. Secundo indicat adaptat ad p. positum ibi. Ecce nunc tempus te. Dicit ergo primo. Dico et parentis vos ad fructuose precepimus gratiam quod vobis est collata vel parata. At enim dominus per Esa. 49. Tempore accepto te. Circa quod sciendi est quod dominus dicit facere nobis gratiam vel exaudiendo nos in peccationibus nostris. vel iuuando in operationibus nostris. sed exaudit et recipit quod petimus. Tac. 1. Si quis indiget sapientia postulet te. Aduiuat ut perficiam quod operamur. p. Nisi quod dominus adiuuit me te. Et hec duplex est gratia pueniant scz et coquans vel subsequens que quidem necessaria est nobis ad obtinendum. Et primo gratia preueniente quam optare debemus ut simus accepti a deo. p. Pro hac orabit ad te omnis sanctus. Et quantum ad hoc dicit. In tempore accepto id est acceptance et gratificationis. hoc enim accepto fit quod gatis fit. Ro. 4. Beatitudinem hominis cui deus accepto fert iusticiam te. Exaudiui te id est acceptauit te. Vel in tempore accepto id est in tempore gratiae. Et hoc modo gratia preueniens dicitur illa per quam liberamur a peccatis. Gratia vero subsequens dicitur per quam virtutes nobis et perseverantia in bono conseruntur. Secundo necessaria est nobis gratia cooperans et hanc petebat. p. Et misericordia eius subsequatur me te. Et quantum ad hoc dicit: In die salutis adiuui te. Tempus enim ante christum non fuit dies sed

Explanatio sancti Thome

Not. **Ro. 13.** **N**ox processit **rc.** **S**ed tempus christi dicitur dies: et non solum dies sed dies salutis. **B**ene enim non erat salus: quia nullus ad finem salutis perueniebat: scz ad visionem dei. sed modo quando iam nata est salus in mundo homines salutez sequuntur. **M**atth. 1. **V**ocabis non men eius **I**esum. **I**psa enim saluum faciet populum **rc.** **J**ps. 4. **O**peramini vestram salutem. **E**t hoc sic auxilio gratiae cooperantis qua per nostra opera peruenimus ad vitam eternam **P**hilipei. 2. **D**eus est qui operatur **rc.** **C**onsequenter auctoritate inducet adaptat ad ppossumus dicens. **E**cce nunc **rc.** **Q**uasi dicat. **D**ec que dixit dominus de tempore gratiae p prophetam impletum modo. qd ecce nunc tempus acceptabile id est gratificatiois p quaz exaudimur a deo. qd iam venit plenitudo temporis scz incarnationis xpi. **H**ab. 4. **E**t hoc quantum ad pnam partem auctoritatis p. **T**empus beneplaciti deus. **E**cce nunc dies salutis: in quo scz adiuti gratia cooperante possumus operari: ad consequendu salutem eternam. **Ro. 9.** **M**oportet operari **rc.** **H**ab. 6. **D**um tempus habem **rc.** **C**lose: querent cum dicet. **N**emini dantes **rc.** **D**ocet modi vieni gratia eis collata. **E**t pmo in generali qualiter scz inuita cum no recipiat. **S**ecundo in speciali ibi. **I**n multa patientia **rc.** **D**icit ergo. sic vtendit est gratia vt dantes nemini ullam offensionem. **N**am gratia ad duo datur: scz ad vitandu mala et ad operandu bona. **E**t ideo duo docet: vt scz vitemus mala et qtz ad hoc dicit. **N**emini dantes **rc.** quod potest dupliciter exponi. **U**no modo vt referat ad aplos. quasi dicat. **V**os adiuvantes vos exhortamus. **V**os dico nemini villam dantes offensionem. qd si p malam vitam aliquos offendere mus vituperaretur ministeriu nostrum et contemneretur predicatio nostra. **Ro. 2.** **H**omen dei per vos blasphematur **G**regorius. **C**uius vita desplicuit restat ut eius predicatione contemniatur. **A**nde publicus et famosus peccator canere debet sibi ne predictet als peccata. p. **P**eccatori autem dicit deus **rc.** **A**lio modo vt referat ad subditos. qd dicat. **M**ortamur vos ne inuacuum **rc.** **A**of deo nemini dantes villam **rc.** id est non facientes aliquid vnde alij scandalizent. **I**. **C**orin. 10. **S**ine offensione esto te **rc.** **Ro. 14.** **N**o ponatis offensionibus **rc.** **E**t ratio huius est vt non vituperet **rc.** id est ita reprehēsibiliter vos beatissimi ministeriu nostru id est aplatus noster non virtutem perdet. **Q**uando enim subditi male se habent vituperii est prelati. **I**. **P**e. 2. **C**onuersatione vestra inter gentes **rc.** **S**ed vt non vituperetur communis ministeriu quo ad vos et nos qsumus ministri dei. **V**os dico sumus ministri dei ad exequendu voluntatem eius in nobis et in alijs. **S**ed vos ad exequendu voluntatem eius in vobis tantu. **L**sa. 61. **V**os sacerdotes domini vocabimini **rc.** **C**onsequenter cum dicit. **S**ed in omnibus exhibeam **rc.** **D**ocet eos nondum vtendi percepta gratia quantum ad bona operanda. **D**icit ergo. **N**emini demus vilas offensionem. sed exhibeam nos et vos opere et sermone in omnibus qd ad virtutes pertinent tales quales debent esse ministri dei. vt scz conformemus nos deo faciendo eius voluntate. **L**ec. 10. **F**m iudice populi: sic et ministri eius. **I**. **C**or. 4. **S**ic nos existimet homo vt ministros **rc.** **C**onsequenter cum dicit. **I**n multa patientia **rc.** **O**stendit in speciali quod nos debemus exhibere sicut dei ministros in vnu gratie collate. **E**t hoc qtz ad tria. **P**rimo quantum ad exteriori operatione. **S**ecundo quantum ad maiorem devotionem ibi. **O**s nostrum patet **rc.** **T**ertio quantum ad infidelium vitationes ibi. **M**olite igitur dicere **rc.** **C**irca pm tria facit: fm tria in quibz consistit operatio exterior. **P**rimo enim consistit in sufficiencia malorum. **E**t qtz ad hoc dicit. **I**n multa patientia **rc.** **S**ecundo in operatione bonorum. et qtz ad hoc dicit. **I**n castitate **rc.** **T**ertio in mutua cooperatione bonorum ad mala. et qtz

ad hoc dicit. **P**er arma iusticie **rc.** **E**t ergo necessaria in malis sustinendis virtus patientie. **A**nde dicit **I**n multa patientia **rc.** **B**hi tria facit. **P**rimo inducit ad patientiam. **E**t hoc qd in ps. legit. **B**ene patientes erunt ut annunciet **E**t qtz ad hoc dicit. **I**n multa patientia puer. 19. **D**octrina viri p patientia nescit. **L**uc. 21. **I**n patientia vestra passidebitis animos vestras. **D**icit in multa id est ppter multas tribulationes que occurrit. **S**ecundo ostendit via patientie in generali et hoc in supuentione malorum. **A**nde dicit. **I**n tribulationibz **Ro. 12.** **I**n tribulatione patientes. **A**cc. 14. **P**er multis tribulariis **rc.** **E**t in defectu necessario. **A**nde dicit. in necessitatibus scz eoz que sunt necessaria ad vitam. p. **D**e necessitatibus meis **rc.** **T**ertio ostendit material patientie in speciali. **E**t pmo in his qd pertinent ad tribulationes que sunt voluntarie et hoc qtz ad tribulationes que pertinent ad animam et sic dicit. **I**n angustiis scz cordis: quidam scz sic artat aduersis ut non patreat via euadet. **H**eb. 11. **A**ngustiati afficti **rc.** **I**te quas tu ad tribulationes que sunt in corpore et sic dicit. **I**n plagiis scz illatis ab alijs. **E**t carceribus **A**cc. 16. **I**n umbras plegas ei itulissent **rc.** **I**fra. 11. **I**n carceribz abundantia: in plagiis supra modum **rc.** **I**n seditionibz scz toti pplicati moti **acc. 19.** **P**ericitur argui seditionis boderne **rc.** **S**ecundo in his que pertinent ad necessitates. **N**ecessitas aut aliquando est voluntaria. **E**t sic dicit. **I**n laboribz pplicata manu operando apud corintios qd auari erat ne eos gravaret sumptibus. **E**t apud thessalonicensi. qd erant ociosi ut daret exemplum exercitii. **A**cc. 11. **A**d ea que mihi op erant **rc.** **I**n vigiliis ppter predicationes infra. 11. **I**n vigiliis in ieunis aliquando voluntariis: aliquando in uoluntariis ppter penuria. **I**. **C**orin. 9. **C**astigo corpus meum **rc.** **S**ed contra hoc est quod dicitur. **M**atth. 11. **J**ugum meum suave est. **H**ic vero dicit in tribulationibz multis **rc.** **R**ero ergo suave sed grauissimum. **R**espondeo. **H**ec sunt in seipsis aspera. sed propter amorem et interiori feruorem spiritus dulcorant. **A**nde aug. **O**mnia grauia et inumania facit et ppe nulla facit amor.

Lectio secunda.

Castitate: in scientia. in longanimitate. in suavitate. in spissancio. in caritate non ficta. in verbo veritatis. in virtute dei. **P**er arma iusticie a destris et a sinistris. **P**er gloriam et ignobilitatem. p infamiam et bonam famam. **C**et seductores et veraces. sicut qui ignoti et cogniti. **Q**uasi morientes et ecce viuimus. vt castigati et non mortificati quasi tristes. semp autem gaudentes. sicut egentes multos aut locupletantes. ita nq nihil habentes: et omnia possidentes.

Positus his que pertinent ad tolerantiam malorum: ponit consequenter ea que pertinent ad obseruantiam bonorum. **B**onitas autem operis consistit in tribus. **I**n perfectio ne virtutum. et hoc pertinet ad cor. **I**n veritate locutionis. et hoc pertinet ad os. **I**n virtute operis hoc pertinet ad opus. **P**rimo ergo ostendit apostolus qualiter se habeant in his que pertinent ad perfectionem virtutum: que consistunt in corde. **S**ecundo in his que ad virtutem oris ibi. **I**n verbo veritatis. **T**ertio in his que pertinent ad pfectiōnem operis ibi. **I**n virtute dei. **C**irca primuz ponit quatuor virtutes. **E**t primo virtutem castitatis que maximi locum tenet in virtute temperantie. et qtz ad hoc di-

in epistolam II ad Corinthios. vi

cit in castitate sc̄z mentis et corporis. **Ubi** notandum est q̄ immediate post multos labores vigilias et ieiunia subdit de castitate. q̄ vult habere virtutē castitatis necessaria habet laborib⁹ dari vigilis insisteret et macerari ieiunijs. 1. corin. 9. **Castigo** corpus meū et in seruitutem redigo tc. Heb. 12. **Pacem** sequimini et. **Si** autem queratur quare non facit mentionē de alijs virtutibus nisi solum de temperantia. **Dicendum** est q̄ sic facit sed implicite. q̄ hoc et dicit. In multa patientia in tribulacionib⁹ tc. pertinet ad virtutē fortitudinis. hoc vero qd̄ dicit. Per arma iusticie pertinet ad virtutē iusticie. Secundo ponit xp̄tum sc̄i ente. Unde dicit. In sc̄ia. Et si qdem sc̄ia referat ad sc̄ias qua alijs sc̄it bene cōduerari in medio nationis praeceps puerse: sic referat ad virtutē prudentie. Si vero sc̄ia referat ad certitudinem qua fidèles certi sunt de his que pertinet ad cognitionem dei sic pertinet ad virtutē fidei. Et virtus necessaria est xp̄ianis. q̄ siue sc̄ia pmo modo siue secundo modo accepta hoies defacili ruunt in peccatis. **Esa.** 5. Propterea captiuus ductus est populus meus. q̄ non habuit sc̄iam. **Tere.** 3. **Dabo** vobis pastores iuxta cor meū. **Tertio** ponit virtutē spei. Unde dicit. In longanimitate q̄tinet ad p̄fectionem spei. **Mobilis** alius est longanimitas q̄ ardum alijs ex spe semper ac diu dilatum patienter expectat. et hoc a sp̄sancto. **Gal.** 5. **Fruct⁹** aut sp̄sus charitas tc. **Longanimitas** tc. **Col.** 1. In omni parta et longanimitas. **Quarto** ponit virtutē charitatis. **Charitas** aut duo habet sc̄z effectum exteriorē. Sed in effectu exteriori habet suauitatem ad proximū. Non enim conuenit et alijs nō sit suavis ad eos quos diligat. Et ideo dicit. In suauitate id est dulci. conuersatione ad proximos ut sc̄z blandi simus. puer. 12. Qui suavis et viuit in moderationib⁹ tc. **Ecc.** 6. **Cerbū** dulce multiplicat amicos tc. Sed non in suauitate mundi. sc̄z in ea q̄ causat ex amore dei sc̄z ex sp̄sancto. et iō dicit ex sp̄sancto id q̄ quā sp̄ssancus cauſat in nobis. sap. 12. **Qd̄ bon⁹** et suavis tc. Effectu aut interiori habet veritatem absq; fictione ut sc̄z non pertinet exteriō contrariuz eius qd̄ habet interior. Et ideo dicit. In charitate non fit. iō. 3. Nō diligamus verbo neq; lingua. sc̄z tc. **Col.** 3. **Suḡ oīa charitatem** habentes. Et huius ratio est. q̄ videt sap. 1. Sp̄ssancus discipline effugiet sc̄iam. **Quoniam** sequenter ostendit quō se habeant in his q̄ pertinet ad veritatem oris ut sc̄z sint veraces. Et ideo dicit. In verbo veritatis sc̄z vera loquendo et pdicando. Quo aut se habeat in p̄fectione operis subdit dicens. In virtute dei id ē nō in opib⁹ nostris confidam⁹. sed solum in virtute dei. et nō in p̄pria. 1. corin. 4. **Regnum** dei nō est in sermone tc. **Consequenter** cum dicit. Per arma iusticie tc. ostendit q̄ liter se habeant in operatione bonorum et malorum inter bona et mala. p̄spera et aduersa. et hoc pertinet ad virtutē iusticie. Et pmo offendit hoc in generalib⁹. secundo exponit in sp̄ciali. Dicit ergo pmo q̄ exhibeam⁹ nos sicut dei ministros in multa patientia. Et qd̄ plus est: p̄ arma iusticie. Abi sciendum est q̄ iusticia ordinat et facit hominem tenere locum suum a dextro id ē in p̄spere et sc̄z non elevert: et a sinistro id ē in aduersis vt. s. nō deſtitat. phil. 4. Abi et iō. 7. Et sc̄io abducere tc. **Consequenter** hoc exponit p̄ partes p̄spero et aduersorum dicens. Per gloriam tc. Abi sciendum est q̄ in reb⁹ temporalib⁹ p̄speras vel aduersitas in trib⁹ consistit. In supbia vite concupiscentia carnis: in concupiscentia oculorum. **Jurta** illud. 1. **Io.** 2. Omne q̄ ē in mundo aut est concupiscentia carnis tc. Et hec p̄sequitur ordine suo q̄ pmo dicit quō se habeant in aduersis et p̄speras que pertinent ad supbia vite dicens. Per gloriam tc. Secundo quō se habeant in his q̄ pertinet ad concupiscentia carnis ibi. Quasi morientes tc. **Tertio** quo se habeant in his q̄ pertinent ad concupiscentia oculorum ibi. Sicut egentes tc.

Sunt autē duo q̄ ad supbia p̄tinent: sc̄z sublimitas status et operum. Et ideo dicit. Per gloriam id est q̄ statū excellētie. q̄si dicar. **Exhibeam⁹** nos dei ministros sc̄z per gloriam id ē in p̄sperte **Esa.** 23. **Dns** exercituū cogitavit tc. Et q̄ apli glosa patet act. 14. Q̄ paulus et barnabas credebat esse dij. Et ignorabilitate q̄ est a sc̄is. q̄si dicat. Hec in gloria eleuemur nec si contemptibilis sumus dei ciamur. 1. corin. 1. Ignobilis huius mundo elegit de⁹ tc. **Quātū** ad famā opū dicit p̄ infamia et bonā famam. Abi sciendum est q̄ sc̄it gregori⁹ dicit: Homo nō debet ex se dare causam infamie sive sed potius debet p̄ curare bonam famā luxta illud. **Ecc.** 41. Curam habeat bono nomine et hoc ppter alios. q̄ opotest nos bonum res timoniū habere ad eos q̄ soles sunt. 1. **L.** 3. Si vero contingat aliquē incurrire in infamia iniuste: non debet esse ita pusillanimus ut ppter hoc derelinqt iusticiā. Si dobit in bona famā apud infideles non debet tñ subgire: sed debet inter vitriū medio modo incedere. **Consequenter** exponit ista duo q̄ posuit. Et pmo quā infamia habuerūt et ostendit q̄ magnā. q̄ seductores tc. q̄si dicat. A q̄ busdam habemur ut seductores: a q̄busdā vero habemur ut veraces. **Hec** mirū q̄ etiam de xp̄o alijs dixerūt q̄ bon⁹ est. alijs vero q̄ non. sed seducit turbas ut dicit **Io.** 7. **Se**cūdo ostendit quō fuerit glorioli et ignobiles. q̄ sicut ignoti et cogniti id ē appropati a bonis: et incogniti. i. despiciunt a malis. 1. corin. 4. **Tanq̄ purgamenta** tc. **Consequenter** p̄sequitur ea q̄ pertinet ad concupiscentias carnis. Et posuit tria que concupiscentia caro. Primo est concupiscentia longam vitam. et q̄tum ad hoc dicit: Quasi morientes id est licet exponimur periculū mortis. **Infra.** 1. In morib⁹ frequenter tc. tñ eccl. viuimus virtute et fide. Et ideo Abrahā. 2. Justus ex fide viuit. p̄. Non moriar sed viuā et. Secundo concupiscentia incontinuitatē et q̄tēm. Et q̄tum ad hoc dicit. Et castigati et non mortificati. Quasi dicat licet diversis flagellis castigemur a dño: nō tñ tradit nos morti. p̄. Castigans castigavit me dñs. et. 2. **L.** 3. Omnes q̄ pie volunt tc. Tertio concupiscentia gaudium et locunditatem. et q̄tum ad hoc dicit. Quasi tristes semper aut gaudentes. q̄ licet in exteriorib⁹ et q̄ ad carnē sunt patiūm tristiciam et amaritudinem: interius tñ continuū gaudium habem⁹ qd̄ crescit in nobis ex cōlationib⁹ sp̄sancti et sp̄e remunerationis eternae. **Jac.** 1. Omne gaudium existimatē tc. **Io.** 16. Tristitia vestra vertet in gaudium tc. **Consequenter** p̄sequitur de his q̄ pertinet ad concupiscentias oculorum. Et circa hoc ponit duo. quoz vnum est in compatione ad alios. et sūm hoc p̄spērū in diuitijs est q̄ homo abūder ita q̄ possit alios ministrare de diuitijs suis. Sinistrum aut in hoc est q̄ homo sit ita paup̄ et oporteat eum ab alijs mendicare. Et ideo dicit q̄ in his temporalib⁹ sum⁹ sicut egētes id ē ab alijs accipientes. sed sūm q̄tum ad sp̄ualia sum⁹ multos locupletantes. et nō dicit omnes: q̄ no sunt omnes locupletari parati. puer. 13. Et q̄si pauper cuž in multis diuitijs sit. Scđm est in cōpatione ad seipso. et sūm hoc p̄spērū in diuitijs est multa possidere. sinistrum aut ut nihil penitit̄ habeat. Et q̄tum ad hoc dicit q̄ in exteriorib⁹ sunt tantū nihil habentes sc̄z in temporalib⁹. q̄ omnia dimiserunt. ppter christū. **Matth.** 19. Si vis p̄ficius esse vade et vede omnia que habes tc. sc̄z interius et in sp̄ualibus omnia possidentes sc̄z p̄ interiore magnitudinē cordis. Et hoc id est: q̄ ipsi viuebant non sibi sc̄z xp̄o. Et ideo omnia que sunt christi reputabant et sua. Unde cum christo omnia sunt subiecta omnia possidebant. et omnia tendebant in eorum gloriam. **Iosue.** 1. Et omnem locum quem calauerit pes vester: vester erit. Nota autē circa premissa q̄ apostolus vñk in p̄missis mira mō loquedi. Ha ipse dñs p̄ponit vñk p̄tra vñk et p̄tale p̄tra sp̄uale. sc̄z tñ i sp̄alibus semper addidit

Explanatio sancti Thome

quandā conditionē puta. vt. sicut. quasi: tanq; s; in oppositio spirituali nihil addit. cui^o ratio est: qz tēpō talia siue sunt mala siue bona siue transmutabilia et apparentia. habentia tñ similitudinē vel boni vel mali. Et ideo dicit vt seductores et qsi ignoti. qz non erat in rei veritate sic. s; in operatione hominū. et si erant transitoria erant bona aut mala. bona autē spiritualia existentia sunt et vera. et ideo no ad dicit eis conditionē aliquā.

Lectio tertia.

On nostrū patet ad vos corinthiū: coro nō strū dilatatum est. Nō angustiamini in nob̄: angustiamini aut̄ i vīcībus vestrīs. Eande autē habentes remuneratiōnē: tanq; filijs dico: dilatamini et vos. Nolite iugum ducere cum infidelib;. Que em p̄ticipatio iusticie cū iniquitate: aut que societas luci ad tenebras. Que autē conuictio xp̄i ad belial: Aut qz pars fidel̄ cū infideleli: Qui autē consensus templi cū idolis. T̄os em̄ estis templū dei viui sicut dicit de quoniam inhabitabo in illis et in ambulabo inter eos. et ero illorum deus: et ipsi erunt mihi populus. Propter qd̄ exite de medio eorum et separamini dicit dñs. et imundū ne tetigēritis. et ego recipiam vos. et ero vobis in partem. et vos eritis mihi in filios et filias dicit dñs omnipotens.

Pestq; aplus docuerat vīsum gratie collate q̄tum ad boinas operaciones exteriores: hic cōsequenter instruit eos circa vīsum predictū q̄tum ad interiorē deuotionē: qz cōsistit in leticia cordis que latitudinē cordis causat. Et circa hoc tria facit. Primo em̄ exhibet se eis in exemplū latitudinis. Secundo ostendit qz ab ipso nō habet contrariū exemplū nec possunt accipere ibi. Non angustiamini in nob̄is tē. Tertio exhortat eos ad cordis latitudinē ibi. Sanctum habentes tē. Circa primum duo facit. Primo ponit signum latitudinis cordis. Secundo ponit ipsam latitudinem cordis qui habebat aplus ibi. Cor nostrū dilatatur est tē. Signum aut̄ latitudinis est os latum: qz os imeditur adhuc cordi. Unde que p̄ os exprim̄ sunt exp̄sa signa conceptionū cordis. Matth. 12. Ex abundantia cordis os loquit̄. Et hoc est qd̄ dicit. Os nostrū patet ad vos. Qz em̄ clausum est aliquādū tūc sc̄ qz ea que sunt in corde sunt manifestant̄. Ioh. 3. Post hec apparet tē. Matth. 5. Apertus os suūz tē. Et ne hoc videat p̄tine re ad vitium vanitatis. qz manifestaret se subdit rēcum dices. Ad vos id est pp̄ter vitilitate vestras manifestant̄ vobis secreta cordis nostri. I. corin. 10. Nō querēs qd̄ mihi vīle sit tē. Causa aut̄ hui^o dilatationis p̄cedit ex dilatatiō et latitudine cordis. Et ideo dicit. Cor nostrū dilatatur est tē. puer. 21. Exaltatio oculorū dilatatio ē cordis. Cor autē aliquā est strictum tunc sc̄ qzādū comp̄mit et conclusūt in modico. sicut cum quis non curat nisi de terrenis et contemnit celestia nō valens ea intellectu capere. Aliqñ autē est latum tunc sc̄ qzādū qz magna appetit et desiderat. et talis erat apostolus qz nō reputās ea que vident̄ desiderabat celestia. Et ideo dicit. Cor nostrū dilatatum est id est ampliatum ad magna appetēda. Cōsequenter ostendit qz non habet ab oplo p̄tariū exemplū dices. Nō angusti-

amini tē. Quasi dicat. Ex quo ostendim⁹ vobis latitudinem cordis nostri 'non habetis a nob̄is exemplū nec causam vnde angustiamini. Sed si hoc facius tunc quidē angustiamini sed non ex nob̄is. immo in vīceribus vestrīs id est ex vobis. Abi sciendū est qz angustiari idex ē qz includi in aliq; vīdenā patet aditus euadendi. Isti aut̄ erat seducti adeo a p̄fido qz non credebat posse salutem cōsequi nisi in obseruantis legalib;. Et ideo efficiebāt serui cum essent liberi fm̄ fidem xp̄i. Unde angustiatio hui⁹ seruitur non p̄ueniebat eis ab apto sed ex vīscerib⁹ corp⁹ id est ex duritate cordū ipsorum. Luc. 23. Nolite fieri suḡme tē. Conseq̄nter horat̄ eos ad latitudinē cordis discens. Eandē autē habentes tē. Quasi dicat: si aliquādō deceperit a p̄fido angustiari eis nō ostine remaneatis in angustiatiō. Immō studeatis habere latū cor. sicut nos habem⁹. qz eandē habebitis remuneratiōnē quā nos habemus. Et ideo dicit. Eandē remuneratiōnē habentes sc̄ sicut et nos. S. I. Sicut etis socij passionū tē. Tanq; filijs nō inimici dico vobis v'l tanq; filijs dei. Quasi dicat. Eandē remuneratiōnē habentes quā filij dei sc̄ here des vite eterne. S. O. S. Si filii et heredes. Eandē inq; habentes remuneratiōnē dilatamini et vos id est habeatis cor magnū et liberū libertate sp̄bis que est i fide xp̄i. et nō coangustiamini in seruitute obseruantis legalis. Conseq̄nter cum dicit. Nolite iugum ducere tē. docet eos vīsum collate grātia q̄tum ad infidelium vītationem. Et circa hoc duo facit. Primo ponit apostolū exhortatio. Secundo exhortatiōnē ratiō ibi. Que em̄ participatio tē. Tercio rationēm huius p̄ auocatorem confirmat ibi. T̄os enim estis templū dei tē. Dicit ergo. Nolite iugum ducere tē.ibi est sciendū qz iugum dicitur esse illud quod ligat plures ad aliquid faciendū. Unde quia aliquando ali qui conueniunt ad faciendum aliquid boni qz est ex deo. et aliqui aq; ad faciendum aliquid mali qz est ex diabolo. Ideo dicit iugum dei et iugum diaboli. Iuguz quidē dei est ipsa charitas qz ligat hominē ad seruientū deo. Mat. 10. Collite iugum meum tē. Iugum vero diaboli est ipsa iniquitas que ligat ad malum et ad male faciendum. S. A. P. Iugum oneris eius tē. Hoc ergo dicit: nolite iugū ducere id ē nolite cōmunicare in operibus infidelitatē cum infidelib;. Et hoc propter duo. Primo quia aliqui erant inter eos qui reputabant sapientiores non abstinentes ab idololatria: et ex hoc scandalizabant inferiores. Alii autē erant qui cōmunicabant cum iudeis in traditionib; sensorum. Unde apostolus horat̄ eos cum dicit. Nolite tē. ut non cōmunicent cum iudeis in traditionib; legis neq; cum gentibus in cultu idolor̄. Tercies em̄ infideles sunt. Rationē autē huius assignat dicens: Que em̄ participatio tē. que sumit̄ ex distinctiō duplicit. Una distinctio est q̄tum ad causam. sed alia est q̄tum ad statum. Distinctio q̄tum ad causam duplex ē. Ie. q̄tum ad causam habitualē: et q̄tum ad causam efficientiē. Causa autē habitualis est duplex. Una q̄tum ad effectū et hoc est qd̄ elicit. Que em̄ participatio iusticie tē. quasi dicit. Non debet iuguz ducere cum infidelib;. qz aliis habit̄ est in vobis: aliis in illis. in vobis quidē est habitus iusticie: in illis vero est habitus iniquitatis. Maxima autē iusticia est reddere deo qz suū est. et hoc est colere ipsum. Unde cū vos colatis deum est in vobis habitus iusticie. Summa autē iniquitas est auferre deo qz suū est et dare diabolo. S. A. Iniqui sunt ceteri vīstri. Iere. 23. Quid paleis ad tritium: Alija causa habitualis est q̄tum ad intellectū et hec distinctio est quia fideles sunt illuminati lumine fidei. Ie. infideles sunt i tenebris error. Et q̄tū od hoc dicit. Aut qz societas lucis ad tenebras: qsi dicat. Nō ē cōueniēs qz cōmunicetis. qz nō ē aliq; societas cōueniēs. qz vos esis

in epistolam II ad Corinthios. vii

lux p scientiaz fidei. Epb. 5. Eratis aliquando tenebre nūc aut lux in domino tc. Illi vero tenebre sunt p ignorantia puer. 4. Quid impioz tenebrofa tc. Unde dñe a principio diuinitate lucem a tenebris vt dicatur Gen. i. Quantu vero ad causam efficientem dicit. Que autē conuentio xpi ad belial? Quasi dicat. Tous estis servi xpi et membra eius. 1.corin. 12. Quid estis corpus xpi. illi autē sunt membra diabolii. Et dicit diabolus belial absq; iugos. qd noluit subiungo dei Jere. 2. A sculo fregisti tc. Qd autē non possit eē conuentio xpi ad belial patet ex verbis xpi. Jo. 14. Venit pncipis mundi buius tc. et etiaz et verbis diabolus. Mat. 8. Quid nobis et tibi Iesu tc. Alia distinctio est qd ad statum et hoc qdum ad duo scz. Quid ad statu fidei et finis hoc dicit. Aut que pars est fidelis tc. Quali dicit nō easdem est pars virtutis. qd pars fidelis est ipse deus quē habet premium et ut finem sue beatus iudicis pō. Dns pars beatus iudicantis sunt bona terrena. Sip. 2. Hec est sois nostra tc. Marth. 24. Dividet eum ē partez tc. Item quantu ad statu gratie et finis hoc dicit. Quis aut̄ consensu tc. qd si dicit. Non est aliqua conuenientia templi dei et idolis. Unde vos estis templū dei p gratiā. 1.corin. 3. Templū dei eius tc. et. 6. Nec scitis qm̄ membra vestra templo sunt tc. Non debetis ḡ comunicare cū infidelib⁹ qui sunt templo idolorū. Sed notandus qd vñ phibet p ezechielē qd in templū dei nō colant idola. Ezech. 26. Multo ḡ magis phibent hoies quoq; ale sunt templum dei ne violent illa p participationē idolorū. 1.corin. 3. Si quis templum dei violauerit tc. Consequenter cum dicit. Tous enim estis tc. confirmat rationes propositam p auctoritatē. Et circa hoc duo facit. Primo em̄ confirmat qd induxit rōne ammonitionis. Secundo vero confirmat ipsam ammonitionē ibi. Propter qd exire tc. Circa primū duo facit. Pō resumit qd pphare intendit. Secundo vero inducit auctoritatē ad ppositū ibi. Sicut dicit dñs qm̄ tc. Dicit ḡ. Beate dico qd nō ē p̄fensus tēplo dei cum idolis id nō ē debetis cū eis p̄cipiare. qd vos estis templum dei viui et non mortui sicut idolatre ad hoc p̄bandū adducit auctoritatē p̄bans hoc ipsum per vium templi. vius enim tēplo est vt deus habitet in eo. Rā templū est locus dei ad inhabitandum sibi consecratus p̄. Dns in templo sancto suo tc. Que quidē auctoritas sumitur ex Leuit. 26. que talis est. Nonā tabernaculū meū in medio vestri tc. In qua auctoritate quattuor tāgit qdum ad hunc vium pertinet. Primum p̄mit ad gratiā operationū qd est deū esse in aliquo p̄ grām. Et hoc est quod dicit. Inhabitarabo in eis scz in sanctis per grām excolens eos. licet aut̄ deū in omnib⁹ reb⁹ dicat esse p̄ presentiā potestiam et essentiā: non tñ dicit in eis inhabitare. sed in solis sanctis p̄ grām. Cuius ratio est: qd deus est in omnib⁹ rebus p̄ suam actionē in qdum coniungit se eis vt dans esse et coferuāt in esse. In sancti aut̄ est qd ipsoz sanctoz operationē qd attingunt ad deū. et quodām comprehendunt ipm qd est diligere et cognoscere. Nam diligens et cognoscens deū se hēre cognita et dilecta. Scdm p̄mit ad grām cooperatē qd scz p̄ficunt sancti auxilio dei. et qdum ad hoc dicit. Inhabitabo in eis id ē p̄ mouebō eos de vñtate in virutem. Nam dīc p̄fectus sine gratia dei esse non potest. 1.corin. 15. Gratia dei sum id qd sum. Nam scut grā operans facit nos esse aliquid in esse iusticie: ita et grā cooperans facit nos in ipso esse p̄ficere. Tertium p̄mit ad dei beneficium et hoc vel p̄tectionis p̄ pudentiā. et hoc tāgit dicēs: Ego ero illoz deus id ē pudentia mea. p̄tegā eos p̄. Beatus populū cui⁹ dñs tc. Et beneficium remunerations. vt sic dicat. Ego illoz deus id ē dabo eis meipm in mercede gen. 15. Ego ero merces tua tc. Et heb. 11. Non confundit deus eoz vocari deus. Quarū p̄mit ad

debitum cultū et seruitū sanctorū. et qdum ad hoc dicit: Et ipsterunt mibi in populu. id ē me colēt et mibi obediens vt mei et non alterius p̄. Nos aut̄ populus eius et oves tc. Vel possunt ad presentiā corporalem referri. et tū exponit sic. Qm̄ inhabitabo in illis p carnis assumptionē Jo. 1. Verbum caro factū est tc. Et ambulabo inter illos corporaliter cum eis cōversando Bar. 3. Post hec in terris vilis est tc. Et ero illoz deus p gloriā Deut. 4. Nō est alia natio tam grandis tc. Et ipsi erunt mibi populus id ē p fidē me colet. Consequenter cū dicit. ppter qd exite tc. Confirmat ipsam ammonitionē p alia auctoritatē. Et circa hoc dū facit. Primo confirmat ipsam ammonitionē p auctoritatē. Secundo ostendit p̄mū p̄missum fernantibus ammonitionē ibi. Ego recipiā vos tc. Dicit ḡ. pp̄le qd id ē qd estis templum dei exite de medio eoz. Et sumitur de Esa. 52. Recedite recedite inde et polluti nolite tāges re. Abi tria dicit. Exite segamini. et imundū nolite tāges re. qd triplex debem⁹ nos habere ad infideles. Primo vt exeamus ab eis relinquendo peccata. Zach. 2. O. o fugite d̄ terra aquilonis tc. Sed donatisse dicit qd debem⁹ nos corporaliter deserere malā societate qd non est verū. Unde qd aplūs dicit intelligendū est de separatiōe spīnali. et ideo sic exponit. Exite ipsaliter non sequēdo vitam eoz La. 1. Sicut lillum inter spinas tc. Et hoc ideo vt vitem ipsas p̄cōrōz occasiones ab eis vatas. Et ideo dicit Segamini id est longe ab eoz consensu satis. Matth. 10. Deni esti separate tc. Numeri. 16. Recedite a tabernaculis hoīm impioz tc. Tertio vt arguamus eos cum male agunt. Et ideo dicit imundū ne terigeritis scz p̄sentientes eis in malis. Ro. 2. Non solum qd faciūt ea: h̄z qd p̄sentiantur tc. Epb. 5. Nolite cōmunicare operibus infructuosiss. Et hoc qd qui tangit p̄cez tc. Ecc. 13. Primum aut̄ res promissum seruantibus monitionē est duplex. scz diuina familiaritas. et diuina adoptio. Diuina familiaritas quia ego recipiā vos. Quasi dicit. Secure exeat qd ego recipiam vos in meos. p̄. Qm̄ pater me⁹ et mater mea tc. p̄. Beatus quē elegisti tc. Esa. 42. Ecce seru⁹ me⁹ tc. H̄z diuina adoptio qd adoptat nos in filios qd dicit. Et ero vobis in patrem. et vos eritis mibi in filios Ro. 8. Non accepistis tc. Et dīc filios qdum ad p̄fectos. et filias qdum ad imperfectos. et hoc sumit de. 2. reg. 7. vbi dicit de salomone. Ego ero ei in patre. tc.

Capitulū septimū.

Das igit̄ habentes p̄missiones carissimi. mundemus nos ab omni iniquitate carnis et spūs. perficiētes sanctificationē in timore dei. Capite nos. Nemine lessim⁹. nemine corupim⁹. nemine circuuienim⁹. Nō ad condemnationē vestram dico. Prediximus em̄ qd in cordibus nostris estis ad cōmoriendū et ad cōuiuendū. Monuit ap̄l̄s corinthios qualiter se in futuro debeat habere: hic cōmēdat eos de bonis preteritis. H̄z vt fiat qdā continuatio p̄teritorū ad futura: primo concludit ammonitionē. Secundo vero cōmēdat eos ibi. Multa mibi fiducia tc. Circa primū tria facit. Primo ponit ammonitionē. Secundo inducit exemplum sui ipsius ad ammonitionē seruantam ibi. Capite nos tc. Tertio ponit ammonitionē intentionē ibi. Non ad condemnationē vestram tc. Circa primū tria facit. Primo ponit motiū ad observationam ammonitionis. et hoc est p̄missio eis facta. Et ideo dicit. Das igit̄ habentes p̄missiones carissimi scilicet qd deus habiter in nobis et recipiat nos tc.